

Išla Marýna,
do Šarošina,
[: syneček za ňú
s holbičku vína. :]

Marýna piła,
až sa napíla,
[: červená byla,
jak ořešina. :]

Marýna piła,
až sa napíla;
dybych ťa, šohaj,
byla neznala;
mohla sem já byt,
panna poctivá.

148.

Z Kostelce u Kyjova.

Živěji.

I - šla dě - ve - čka do ja - zý - re - čka pro vo - du stu - de - nů,

u - tr - hla si tam za kor - dú - le - čku rů - ži - čku čer - ve - nů.

Išla děvečka,
do jazýrečka
pro vodu studenú,
útrhla si tam
za kordúlečku
růžičku červenú.

Tu jede šohaj
na vraným koni,
jede on proti ní:
Dej ně, děvečko,
červenú růžičku,
tá ně pekně voní.

Jak mu ju dała,
hned' zaplakala,
plakala želela:
Oj, kde je, kde je
červená růžička,
kerú sem ztratila.

Šla do hospody,
to mezi druhý,
to mezi drůžičky;
tam si zpoměla,
že si rozdała
červený růžičky.

Šla ven z hospody,
spadla na schody,
plakala, želela;
O, kde je, kde je
moje poctivost',
kerú sem ztratila.

149.

Z Víškovca u St. Hrozenkova.

Živě.

I - šlo sa diévča my - ná - ra pý - tac, a my - nár ho - vo - rí,
budžě - li sa mu žit - ko za - sý - pac,

a my - nár ho - vo - rí: ka - meň kre - sac.